

Javnaðarflokkurin — borgarin fyri fólkaræði, frælsi og framburði!

Spurningurin um liberal-ismu ella sosialismu er hvestur til hetta lögtingsvalið.

Tann tjóðskaparligi spurningurin um sam-band, sjálvstýri ella loysing er minni frammi.

Ein høvuðsorsøkin er hon, at teir báðir sosialistisku, demokratisk flokkarnir — javnaðarflokkurin og tjóðveldisflokkurin — leitaðu saman fyri fyra árum síðani. Saman hava teir framt nýkur sosialistisk tiltøk. Tó saman við tí borgarliga fólkaflokkinum.

Tó roynir sambandsflokkurin alt hann er mentur at mana loysingarspøkið fram. Hetta ger hann, tí javnaðarflokkurin hevur fylgt stevnuskrá síni og verið við til at yvirtikið nýkur málseki.

Men allir føroyingar við einum sindri av sjálvs-virðing og sjálvbjargni halda, at hesar yvirtøkurnar eru ein náttúrlig sjálf-fylgja. Yvirtøkurnar, sum eru í trád við frælsissamvinnuleið javnaðarflokksins við hin partin av ríkinum.

Mana sosialista-spøkið fram!

Samant við sambandsflokkinum - roynir fólka-flokkurin og sjálvstýris-flokkurin at mana sosialista- og kommunistaspøkið fram. Serliga eru hesi vend móti javnaðar-

flokkinum.

Javnaðarflokkurin er ein demokratiskur-sosialistiskur flokkur, men ikki kunnu vit siga, at tann ríkin politikkurin er sosialistiskur. Tó eru nýkur stig tikið á sosialistiska leið. T.d. landsbankin.

Og nakrar týðandi sosialar ábøtur eru framdar. T.d. dagpeningaskipanin. Alt reformar, sum eru í trád við andan í grund-sjónarmiðum javnaðarflokksins. Og tí kunnu vit, javnaðarfólk, ikki annað enn fegnast.

Tín lutur er neyðugur!

Men skulu vit longur fram móti tí sosialistiska vælfærdarsamfelagnum fólkaheiminum Føroyar er neyðugt við tinni atkvøðu til komandi lögtingsval.

Javnaðarflokkurin hevur brúk fyri øllum teimum kreftum, sum eru sinnaðar fyri sonnum fólkaræði. Kreftir, sum kunnu føra fram politikk og sjónarmið flokksins í yrkis- og áhugafølgnum og ikki minst á arbeidsplassunum.

Javnaðarhugsjónin umboðar nevniliga fólkaræði í tí dagliga og á hægsta stigi. Hetta fólkaræði skal ikki bert gera seg galdandi á tí politiska økinum, men somuleiðis í tí økonomiska partinum av samfelagslívinum.

Á tí politiska økinum varð fólkaræðið vunnið

fyri mongum árum síðani. Fólkaræði í vinnuni, á tí økonomiska økinum, er við at vinna frama.

Ímóti statskapitalismu

Føroyska vinnulívið — grundarlagið undir øllum samfelagsstólum — er ikki longur bert savnað á nøkrum fáum hondum. Tað er í ein vissan mun fólkið sjálvt, sum eigur framleiðslutólini.

Bygdafólkið og arbeidisfólkið eigur í fleiri førum fiskavirkini. Fiski- og útróðarmenninir eiga í ein vissan mun sjálvir flotan. Ein røtt leið, har vit eru slopnir undan kapitalkon-sentratið og tí valdi, hon hevur við sær.

Men tað kemst ikki út-an um, at tann almenna ávirkanin á framleiðslutólini er ov litil og ótrygg í mun til tann pening og tey veðhald tað almenna — vit øll — borgar fyri.

Javnaðarflokkurin er ikki fyri eini statsmonopol-kapitalismu, sum afturhaldsflokkarnir vilja vera við.

Harafurtímóti mælir javnaðarflokkurin til eitt fjóltáttad vinnuliv á kooperativum stæði, á privatum eins og á almennum hondum.

Flokkurin ynskir ikki eitt samfelag, har staturin eigur framleiðslutólini. Nei, javnaðarflokkurin ynskir eitt samfelag, har

tey arbeiðandi eiga framleiðslutólini, hava iðgn og meðavgerðarrætt.

Størri frælsi til hin einstaka!

Á henda hátt kann størri frælsi hjá tí einstaka skapast. At tosa um fult persónligt frælsi og demokrati í dag er at venda veruleikanum bakið.

Kring alt Føroya land eru fólk, sum eru undirlønt. Fólk, sum arbeiða undir vánaligum og ótryggum korum. Vegna óavmarkaða rætt arbeidsgevarans og av tí at fak-rørslan er veik tora tey ikki at krevja síni rætti-ndi. Muta tey í móti, fáa tey fótin. Tey tora heldur ikki at lata óskilið koma fram alment. Dømini eru mong.

Kenna hesi

»demokrati« í tí dagliga?

Kenna hesi kúgaðu demokrati — fólkaræði — í tí dagliga?

Nei, men afturhalds-flokkarnir halda fast um núverandi samfelags-skipan við galdandi valds-strukturi. Javnaðarflokkurin vil harafurtímóti víðka um demokratið og betra um tey ótryggu korni.

Velur tú ein av afturhaldsflokkunum, ert tú samstundis við til skerja ta demokratisku

framburðsgongdina. Tú ert við til at varðveita óavmarkaða rætt arbeids-gevarans. Tú ert somuleiðis við til at stuðla og menna eina privatkapitalistiska samfelagsskipan, sum í síðsta enda merkir trælkan og kúgan!

Javnaður frá vøggju til grøv

Men frælsi — fremsta á-varp javnaðarflokksins — er ikki tryggjað hinum einstaka, fyrr enn øllum er tryggjað sami møgu-leiki frá vøggju til grøv.

Teir upprunaligu klassarnir — eigarin av framleiðslutólinum og fæløys-ingarnir — eru ikki avmarkaðir stættir í dag. Men vit hava framvegis ein stóran stættarmun og ójavnnað.

Ein munur, hvørt mansbarn kennir. Ikki minst lónarliga — og tí bústaðarliga, uppvakstrar-liga, útbúgvingarliga og eisini viðvíkjandi fritíð og trivnaði.

Javnaðarflokkur kring allan heiminn hava bót um hesi víðurskifti í ein vissan mun. Og tey framstíg, sum hava ment tað persónliga frælsið, eru ein avleiðing av aðaltankan-um í sosialismuni — javnaður.

Rættvísiskrøv arbeidararørslunar

Øll tey framstíg, sum eru

vunnin teimum arbeiðandi á landi sum á sjógv, eru úrslit av rættvísiskrøvum frá javnaðarflokkunum og arbeidararørsluni.

Tað verði seg batar á arbeidsplássunum, betri uppvakstrar- og útbúgvingarmøguleikar, betri heilsu- og sosialviðurskifti, betri trivnaður og ein tryggari tilvera til gagn fyri hin einstaka og fyri fjóldini.

Treytin fyri øllum fram-burði eru vinnmøguleikarnir. Tí má storv fólksins verða at fáa størri ávirkan á vinnulívið. Tað er trygdin fyri framhaldandi fram-burði, frælsi, javnaða og samhuga.

Ynskir tú eina frælsa framtíð?

Ynskir tú at ganga hesa leið á politiska-búskapar-liga økinum?

Og ynskir tú at ganga eina frælsissamvinnuleið á tjóðskaparliga økinum innan karmin í heimastýr-islógin?

Gert tú tað, er leiðin ein — javnaðarleiðin.

Hetta er ein fræls leið, har tú virkar við ábyrgd mótevís tær sjálvum og fjóldini við teimum egin-leikum tú hevur, men ein leið, har samhugi valdar og eingin verður gloymdur!

Velur tú hesa leið, velur tú javnaðarflokkin!

Jóhann Mortensen

lesarabrev

Kappingin av tí ónda

Harra blaðstjóri! Veiti mær innivist fyri hesum. Eitt av vølvunum fólka-flokksins, Øssur Dam Jacobsen, tosaði í útvarpin-um nógv um, at kapping ferdi til trivnað og til frælsi hjá tí einstaka.

Eisini segði hann, at tað var kappingin, sum gjørdi lívið spennandi. Kappingin skapti áræði. Ikki minst fyri ungdomin.

Tí ráddi hann fólki til at velja fólkaflokkin fyri at fíra vinnan skuldi vera í háseti og stuðlast av tí almenna, men uttan eftirlit.

Men lítið veit hann um tað heila. Og besta dómi um tað er, at hann sjálvur er fastlønur lærari og hevur ongar bekymringar í so máta.

Sjálvur fáist eg við eitt privat virki. Ikki so heilt lítið, fleiri fólk eru í arbeiði og peningaligu víðurskiftini eru ikki so heilt litil. Tað stendur nógv uppá spæl. Men at hetta skal føra til spenning, til áræði og annað gott, dugi eg við mínum besta vilja ikki at siggja.

Kappingin í hesum yrki hon er herð. Hon slitir. Eg eri bilig arbeidsmegi, men er tilveran eydnusamari hjá mær enn hjá øðrum. Tað trúgvi eg neyvan. Annarleiðis er kanska tó innan útróðurin og har ber móguliga kappingin nógv-um uppi.

Eg kundi blivið við Øssur Dam Jacobsen, men kappingin førir ikki alla-staðni til nógv gott, men

førir til egoismu og harð-ræði og vanskeplar mannsálina. Harafurtímóti hevði ein størri sam-felagslig tilrættislegging, stýring, um tú vilt, verið nógv var ferðir betri og betri hevði hon gagnast heil-dini. Kappingin á tí hand-ilsliga økinum førir til yvirforbrúk, misbrúk, ja, til at lumpa fólk við.

At tosa um kapping í tí stóra vinnulívinum er nonsens í dag, tí vinnu-lívið klárar seg bart út ikki uttan eitt alment inn-lit og almennan stuðul.

Nei, betur kenni eg tað, sum tú ynskir, og tað førir ikki til nógv gott, tað kunnu nógv forvissa teg um.

Takk fyri upptøkuna. Maður í privatari vinnu

Maktsjúka og Øvundsjúka?

Soleiðis má man spyrja, tá man hoyrir P. E. Tá sambandsformaðurin tosar í Útvarpinum og somuleiðis, tá hann skriver í bløð-unum, virkar hann sum ein sjúkur maður, ið altið er ímóti øllum. Ongantið nøgdur við nakað ella nakran, merkiligt.

Eitt skal eg siga tær, Atli Dam! Tú skalt ikki vera harmur um skrivning ella orð ímóti tær. Tí tað kemur ongantið tann stjórnarleiðari, sum kann gera øllum til vildar, hvar so í heiminum, hann er settur og hvør so hann er.

Tú hevur við tínum monnum avrikað nógv, ta tíð, tú hevur sitið sum lögmaður. Man hoyrir fólk tosa, sjálvt úr øðrum flokkum, um alt, sum er

gjørt. Tað gerst tær ikki eftir.

Tað er so lögdið við fólki. Tey vilja hava nógv gjørt. Men tá so alt er komið av skafti, so er heldur ikki gott, tí tá eru ov nógvir pengar brúktir. Soleiðis verður altið.

Í hesum húsi fær Javnaðarflokkurin okkara X aftur, tað hevur P. E. gjørt gott.

Má Harrin signa okkara land og fólk, so tað verður øllum til gagns.

Fyrrverandi sambandskona

Vilja tygum verja vunnin sosial rættindi?

Um svarið er ja, seta tygum krossin við

JAVNAÐARFLOKKIN

Vilja tygum hava javnaðarflokkin aftur í landsstýrið og Atla Dam aftur til lögmann?

Um svarið er ja, seta tygum krossin við

JAVNAÐARFLOKKIN